

Wirusowe zapalenie wątroby typu B

Informacje dla pacjentów

Co to jest WZW B?

WZW oznacza stan zapalny wątroby. Może go wywołać kilka różnych wirusów; jednym z nich jest wirus zapalenia wątroby typu B.

Jakie są objawy WZW typu B?

Wiele osób nie ma żadnych objawów ostrego zapalenia wątroby typu B. W przypadku ich wystąpienia pojawiają się one jednak od sześciu tygodni do sześciu miesięcy od zakażenia. Niektóre osoby dorosłe zauważają krótką, podobną do grypy chorobę, która może nie zostać zdiagnozowana jako WZW typu B. Mogą się też pojawić bardziej poważne objawy, takie jak wymioty, ból brzucha i żółtaczka, które wymagają opieki lekarskiej. W rzadkich przypadkach ostre zakażenie powoduje bardzo poważną chorobę, która może prowadzić do śmierci.

Ostre i przewlekłe WZW typu B

WZW typu B może mieć ostry lub przewlekły przebieg.

Przy ostrej postaci choroby poprawa następuje stosunkowo szybko, zazwyczaj po kilku tygodniach lub miesiącach. U większości osób dorosłych następuje pełne wyleczenie WZW typu B — zwykle w ciągu sześciu miesięcy.

Przewlekłe WZW typu B trwa dłużej niż sześć miesięcy. Niektóre osoby cierpiące na przewlekłe WZW typu B pozostają zdrowe, ale u około jednej czwartej z nich rozwija się długotrwała choroba wątroby. Większość zachorowań jest zakaźna i należy stosować środki ostrożności, aby nie zarażać wirusem innych osób (zob. poniżej).

Jak można się zarazić WZW typu B?

W naszym kraju, w Europie oraz Ameryce Północnej wirus zapalenia wątroby typu B przenosi się z jednej osoby na drugą głównie podczas kontaktów seksualnych bez zabezpieczenia. W skali ogólnoswiatowej większość osób zaraża się WZW typu B poprzez kontakt z zainfekowaną krwią, np. dzieci, które nie zostały zaszczepione zaraz po porodzie, a urodziły je matki będące nosicielkami.

Seks

WZW typu B może przenosić się podczas kontaktów seksualnych z osobą zainfekowaną, jeżeli nie stosuje się zabezpieczenia. W przypadku obaw dotyczących chorób przenoszonych drogą płciową można uzyskać poufne porady w klinikach zdrowia seksualnego/medycyny układu moczowo-płciowego (GUM), wymienionych na końcu tej ulotki.

Krew

Nawet niewielka ilość krwi nosiciela może wywołać zakażenie, jeżeli przedostanie się ona do krwi innej osoby. Może to nastąpić w następujący sposób:

- Poprzez kontakt z otwartą raną, skaleczeniem lub zadrapaniem.
- Za pomocą zakażonej igły lub innego ostrego przedmiotu. Osoby, które wstrzykują sobie narkotyki i dzielą się przyrządami do wstrzykiwania, należą do grupy wysokiego ryzyka. Tatuaże, piercingi i akupunktura mogą powodować ryzyko, jeżeli nie są one wykonywane za pomocą sterylnych przyrządów.
- Podczas leczenia i usług dentystycznych w krajach, w których sprzęt nie jest odpowiednio wysterylizowany.
- Krew oddawana w Wielkiej Brytanii jest obecnie zawsze badana pod kątem zakażenia WZW typu B. Przed wprowadzeniem obowiązkowych badań było jednak możliwe zakażenie poprzez otrzymanie krwi lub preparatów krwiopochodnych od osoby zakażonej. W krajach, w których krew nie jest badana, ransfuzje krwi mogą nadal być przyczyną zakażenia.

Z matki na dziecko

Zakażone matki mogą przekazać wirusa swoim dzieciom przy porodzie. Szczepienie noworodków zapobiega jednak większości tych zakażeń.

W jaki sposób mogę chronić innych, jeżeli mam WZW typu B?

- Nie należy korzystać ze szczoteczki do zębów, maszynek do golenia, nożyczek ani innych przyborów osobistych innych osób ani pozwalać im na korzystanie z własnych.
- Podczas stosunku należy poinformować o zakażeniu partnera lub partnerów, aby upewnić się, że są oni zaszczepieni. Podczas kontaktów seksualnych należy zabezpieczać się przy użyciu prezerwatywy.
- Skaleczenia, zadrapania i otwarte rany należy starannie czyścić i stosować wodoodporne opatrunki.
- Krew z podłogi i powierzchni roboczych należy usuwać za pomocą nierozcieńzonego wybielacza.
- Nie należy oddawać krwi ani spermy ani rejestrować się jako dawca narządów.

Leczenie

Wiele osób cierpiących na ostre WZW typu B nie wymaga leczenia, ponieważ nie rozwija się u nich długotrwałe uszkodzenie wątroby. Mogą one odczuwać większe niż zazwyczaj zmęczenie i potrzebować odpoczynku. Po sześciu miesiącach od diagnozy należy wykonać badanie krwi, aby sprawdzić, czy wirus został usunięty. Do czasu tego badania należy przestrzegać zaleceń dotyczących ochrony innych osób przed zakażeniem.

Osoby cierpiące na przewlekłe WZW typu B powinny być regularnie badane przez specjalistę od chorób wątroby w celu sprawdzenia, czy nastąpiło uszkodzenie wątroby. Może do tego zostać wykorzystane badanie o nazwie Fibroscan. Dla niektórych chorych na WZW typu B może być także korzystne leczenie przy użyciu leków przeciwwirusowych.

Zaleca się szczepienie przeciw WZW typu A, coroczne szczepienia przeciwko grypie oraz zakażeniom pneumokokowym.

Rodzina i przyjaciele

Partnerzy seksualni, dzieci i inni członkowie gospodarstwa domowego osoby chorej na ostre lub przewlekłe WZW typu B powinni zostać zaszczepieni. Zaszczepić powinny się także wszystkie osoby, które kiedykolwiek wspólnie korzystały z igieł. Powinny one też zbadać się w celu sprawdzenia, czy już nie są zarażone WZW typu B. Porady dotyczące ochrony bliskich osób można uzyskać od lekarza rodzinnego.

Ponieważ ryzyko zakażenia nie występuje podczas zwykłych kontaktów społecznych, osoby odwiedzające, przyjaciele i koledzy z pracy nie muszą się szczepić. Na przykład nie można zarazić się WZW typu B, podając rękę osobie zakażonej ani obejmując ją czy też korzystając z toalety. Naczynia i sztućce, z których korzysta osoba zakażona WZW typu B, można myć w zwykły sposób przy użyciu gorącej wody z detergentem lub zmywarki. Krew należy zawsze natychmiast usuwać w sposób opisany powyżej.

Szczepionka przeciwko WZW typu B

Szczepionka jest podawana w postaci zastrzyku w trzech oddzielnych dawkach. Czasami potrzebne są dawki przypominające. Ważne jest, aby przeprowadzić kompletny cykl szczepień. Jednocześnie można także wykonać badanie krwi.

Informacje i wsparcie

W razie pytań można porozmawiać z lekarzem rodzinnym lub pielęgniarką.

Poufnych porad udzielają kliniki zdrowia seksualnego/medycyny układu moczowo-płciowego (GUM). Godziny otwarcia i dane kontaktowe lokalnej kliniki zdrowia seksualnego/GUM są dostępne na stronie

www.sexualhealthni.info/home

Northern Ireland Hepatitis B and C Managed Clinical Network udziela informacji dotyczących WZW typu B i C.

www.hepbandcni.net

RVH Liver Support Group oferuje wsparcie mieszkańcom Irlandii Północnej cierpiącym na choroby wątroby. Jest to niezależna grupa stowarzyszona z British Liver Trust.

www.rvhliversupportgroup.org

British Liver Trust udziela informacji na temat wszystkich rodzajów chorób wątroby. **Gorąca linia: 0800 652 7330**

(10.00–15.00, pon–pt)

www.britishlivertrust.org.uk

Specjalistyczny kliniczny personel pielęgniarski (hepatologia)

Tel.: 07788 883457/07712 506350

Ta ulotka jest dostępna w formacie PDF w innych językach na stronie:

www.publichealth.hscni.net

